

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historiae ecclesiasticae saeculi ... XVI supplementum

Fecht, Johann

Francofurti et Spirae, 1684

VD17 VD17 3:315948Z

LI.

[urn:nbn:de:bsz:31-122751](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122751)

A. 1595.

peries, adjungi jussit. Quod pridem factum fuisset, si certa mihi occasio fuisset oblata. Nam de profectioe Christophori Gribelii nobilis, ad vos mensē Junio instituta, demum post discessum audieram. Interea profectioes vel peregrinationes meæ & occupationes aliæ moram nonnullam pepererunt. Peto igitur, ne moram illam diuturniorem ægrè feras, utque in asserenda veritate contra Pezelium & alios orthodoxe doctrinæ hostes strenuè pergās. Scripsi alteram contra Calvinianos Synopsin, de omnibus inter nos & illos controversis articulis, qua ad M. Beumleri & aliorum quorundam argumenta respondeo. Illa in præsentī mercatu Francofurdiāno evulgabitur. Exemplum illius huic tabellioni Ulmam eunti commodè committere non potui.

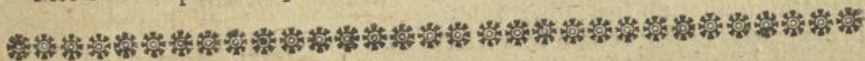
De controversia Huberiana à D. Doctore Hunnio nostro crebras accipio literas, ex quibus intelligo consensum inter Theologos Wirtembergicos & Rostochianos, quem aliquo modo turbaverat Huberus, de novo initum & confirmatum esse. Jamque inter hos & Huberum novam orituram concertationem propter intempestivam consensu isthuc initi evulgationem, quam illi contra datam fidem ab Hubero factam esse haud obscurè ostendunt. Hic Erphordiæ concionem Rostochii habitam typis evulgaturus dicitur. Quo sine illud fiat, facile est divinare. De deditioe Castellī Strigomenis à Turcis 3. Septembris Calendarii Gregoriani facta heri allatum est nuncium, pro quo DEO gratiæ sunt agendæ. Vale vir clarissimè, amice observandè. Neuburgi ad Danubium, 30. Augusti, 1595.

Reverendæ dignitati tuæ

studiosissimus

Jacobus Heilbrunner, D.

Peto breve responsum, quo fatearis te nummos illos aureos accepisse.

LI.

S. P. In Domino nostro Jesu Christo.

Colende & ornatissime Dn. Doctor Philippe. Scripsi hæc die Dominica statim post habitam concionem, satis celeri calamo, & festinavi propter festinationem ejus, qui hæc erat suscepturus & Basileam laturus ad meum Affinem, ut ab ipso Argentoratum perferri possent. Scribo autem non solum alendæ amicitia nostræ causâ, quæ ante 34. annos bono omine cæpta est in ædib. Reverendi Dn. Parentis tui, & hætenus internos conservata, sed etiam

ideo

idè scribo, ut vos, hoc est, te & Dn. Doct. Pappum, cui hæc legendas offeres, certiores faciam de tribus sequentibus capitibus. Quorum primum hoc est: constans apud nos fama circumfertur, nescio quo auctore, vos duos iterum in arenam provocatos ab Apostata Pistorio, & certamen disputationis oblatum, vos etiam consensisse, si permittat illustris Senatus Argentoratensis in sua urbe disputationem. Quod an verum sit, an verò sit splendidum ipsius Pistorii, & dulce ipsi, ac ipsius farinae hominibus figmentum, multi mirantes apud nos Pastores avent cognoscere. Deinde idem Pistor malus laborare dicitur, & nihil non movere, ut pinsat, nescio quem panem, nostris Illustriss. & observandissimis Principibus, & eò spectari, ut vel ambos, vel alterutrum saltem, ad eam, quam ipse pro vera habet, Catholicam religionem convertat, ut pridem fecit cum Marchione Jacobo: p. m. Quam famam licet pro fabula hætenus habuerim, tamen quia hisce præteritis diebus accepi literas ab aliquo quodam, & nobili viro, in quibus idem affirmatur, incipio aliquid suspicari. Et hæc ipsa res mirè sollicitum & anxium habuit nostrum Marium in suo agone. Rogo igitur vos ambos per nostram amicitiam, si aliquid certi vel sciveritis, vel cognoveritis, me ut tempestive qualicumque occasione admoneatis. Si talia curat disseminari, improbus ille Pistor abs re, dabit suo tempore justas DEO vindicæ poenas. Tertio placet etiam hoc vobis significare. Reverendus & valdè eruditus ac peritus divinarum mysteriorum vir, Dn. Georgius Marius, Borussus, Superioris Marchicæ generalis Inspector, seu, ut græci loquuntur significantius, *ἐπιτομολογος*, diem suum obiit, die 15. hujusce mensis Decembris, inter primam & secundam pomeridianam, Rœtelæ, cum nuper antea rediisset ex patria, ut matrem inviseret ab obitu dilecti parentis. Cui egomet ipse S. Cænam DOMINI dedi in præsentia aliorum 7. Ministrorum verbi, pridie ejus diei, quàm moreretur. Vicinus jam morti meam utramque manum, sua utraque manu amicè & tenerè, ultrò complexus, imò arripuit & pressit ad fere dimidiæ horum spacium. Interrogatus à me in aliquot Ministrorum verbi præsentia, adstante etiam coram lecto nostri Dn. Archipræsidis uxore, hisce germ. verbis: *wolt Ihr auch / reverende Dn. frater, mit Gottes gnediger hülf / und beystand seines H. Geistes / in der Lehr / so ihr bisanher aus den Schrifften der H. Propheten und Aposteln / geprediget und bekennet habt / in diesel / und andern Kircken / beständig bis an eiver Ende verharren?* Ibi clara & aperta voce, cum zelo quodam, respondebat: AMEN. Habebat quædam tentationes & paroxismos, quos ei eximere studebamus, de mutanda religione, de parentis sui obitu, de illorum dogmate, qui promissiones divinas de gratia negant esse universales, & frivole quoque negant, Christum *ὁμοειπνον*, esse nobiscum, ut Christus est, id est, totum. Si non est totus nobiscum, inquiebat ubi igitur hæret? Verum abrumbo, ob festinationem tabellarii, ut suprâ dixi, & sub finem, quod primum esse dece-

decebat, precor tibi & tuis omnibus, mi Dn. Philippe, Pappo etiam, & suis, felicissimum hujusce anni exeuntis jam exitum, & feliciorum novi ingressum, successum & rursus egressum, *in p. l. v.* Scripsi Dominicâ post natalem Domini, currente calamo, 1595.

Cupio ex me amanter salutari Dn. Lipticum, Schallerum, & Diaconum Schillingium; apud quem commensalis est Dn. Marii, p. m. filius. Literas ejus ob morbi vim non legit ante obitum, uxor curavit eas à tutore legi; accipiet suo tempore responsum à Vidua tristi, quæ in eo momento peperit fœmellam, quo expiravit D. Marius.

T. DIGN.

observantiss. & studiosiss.

M. Paulus Cherlerus, Rœtelæ Synodicus
Secretarius & Pastor Pincemienfis.

LII.

S. D: Reverende & clarissime vir, frater charissime:

Mense Martio, epistolam ad te, præceptori patritii Lubecensis, dedi. Hanc civi nostro, Bartholomæo Thim, tradidi, rectâ ad nos redituro. Servo enim solenne istud in veris amiciciis, ut ne quem isthuc euntem absque literis dimittam. Mitto autem, in Comitibus regni Poloniæ, proximo mense Aprili habitam Deliberationem (de societate adversus Turcam cum Imperatore nostro ineundâ) quæ linguâ Polonicâ typis descripta, in ipsis comitiis palam publicè distracta est. Conditiones fœderis Imperatori propositæ ostendunt, ferè ludibrio, à quibusdam illius gentis, & Cæsarem & Principes Germaniæ, & aliarum nationum haberi. Adjuncta enim deliberationi Polonicæ erat tabula impressa, Brussii Scoti consilio opposita, quam descriptam mitto, ac vicissim vestræ Ecclesiæ, Reipublicæ, & vicinæ statum ex te cognoscere cupio. Bene & feliciter vale. Die SS. Trinitatis, Anno 1596.

David Chytræus.

LIII.

Salutem in Servatore Christo, Reverende & chariss. Domine Doctor, compater & frater honorande.

Petit à me D. Doctor Schopperus testimonium pro M. Henrico Mummio, quod tamen verè dare illi possim, sinceritatis in confessione, doctrinæ minimè vulgariis,
D d d d

TIS,